

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, **B.**, zastúpenej advokátom JUDr. **P.**, proti žalovaným **1/ V.**, **T.**, **2/ R.**, zastúpenému advokátom JUDr. **T.**, za účasti vedľajšej účastníčky **S.**, zastúpenej **A.**, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 24 C 50/2003, o dovolaní žalovaného **2/** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. februára 2009 sp. zn. 23 Co 281/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyňi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 22. mája 2007 č.k. 24 C 50/2003-107 zastavil konanie, lebo žalobkyňa vzala žalobu späť.

Uznesením z 12. septembra 2008 č.k. 24 C 50/2003-180 Okresný súd Trnava žalobkyňi nepriznal náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že dôvodne podanú žalobu vzala späť až po uzavretí dohody o vypořiadaní nárokov s vedľajšou účastníčkou (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.), nepožiadala ale o priznanie náhrady trov konania. Krajský súd v Trnave uznesením z 26. februára 2009 sp. zn. 23 Co 281/2008 toto uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Trnave napadol žalovaný **2/** dovolaním. Podľa jeho názoru mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že súdy vo výrokovej časti rozhodnutia nerozhodli o jeho žiadosti o náhradu trov konania. Napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/

O.s.p.) a je v rozpore s predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu. V danej veci neprichádzala do úvahy aplikácia § 146 ods. 2 O.s.p., ani aplikácia § 150 O.s.p. Svojím správaním nedal žiadny dôvod, aby ho žalobkyňa žalovala (§ 143 O.s.p.) a žaloba sa v časti smerujúcej proti nemu od začiatku konania priečila § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmeniť tak, že sa mu prizná náhrada trov konania; požadoval tiež náhradu trov dovolacieho konania.

Žalobkyňa a žalovaný 1/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili. Vedľajšia účastníčka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalovanému 2/ nebola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom a jeho dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie žalovaného 2/ smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje § 239 O.s.p.; v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia sú uvedené uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné, v zmysle odseku 3 ale odseky 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie (mediiným) o trovách konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že prípustnosť dovolania žalovaného 2/ nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania

nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Žalovaný 2/ tvrdí, že súdy mu v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv.

Dovolateľ namietal, že k odňatiu možnosti pred súdom konať došlo tým, že Okresný súd Trnava do výrokovej časti uznesenia z 12. septembra 2008 č.k. 24 C 50/2003-180 nezahrnul rozhodnutie o jeho žiadosti, aby mu bola priznaná náhrada trov konania, a odvolací súd toto uznesenie potvrdil. Dovolací súd k tomu uvádza, že súdy oboch nižších stupňov v odôvodnení vysvetlili, na základe čoho dospeli k záveru, že žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.) a prečo toto právo nevzniklo žalovaným. Súd prvého stupňa v súlade so zaužívanou praxou do výrokovej časti uznesenia zaradil (iba) rozhodnutie o trovách žalobkyne a rozhodnutie o trovách konania žalovaných nezahrnul do výroku. Vytýkaným postupom súdov teda nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Obsah dovolania svedčí aj o názore dovolateľa, že k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. došlo tiež v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. Treba preto uviesť, že toto ustanovenie dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť ani procesné práva účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania založili na správnej alebo nesprávnej aplikácii

a interpretácii niektorých ustanovení zákona (vrátane dovolateľom uvádzaných § 146 ods. 2 O.s.p., § 150 O.s.p., § 143 O.s.p. a § 147 ods. 1 O.s.p.) neodňali tým žalovanému 2/ možnosť pred súdom konať.

Nesprávne právne posúdenie veci je prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý však možno úspešne uplatniť len vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné (o tento prípad ale v preskúmvanej veci nešlo).

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného 2/ nevyplýva z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní úspešný a právo na náhradu trov konania vzniklo žalobkyni (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková